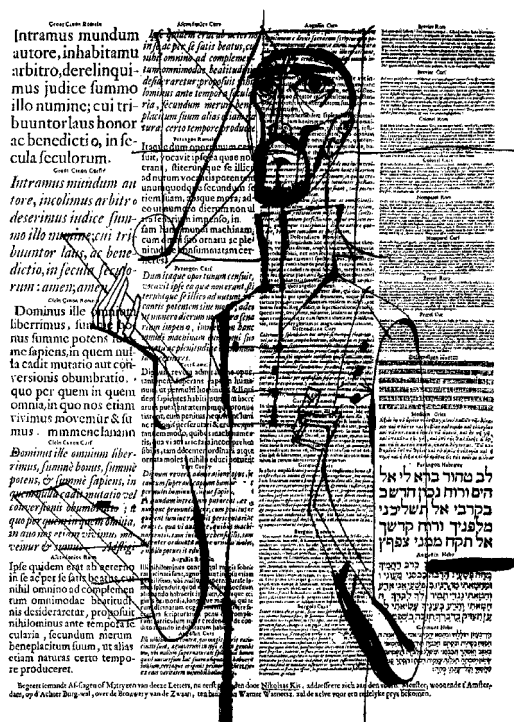

heim és Mannheim, hanem Erixon, Thurnwald, az amerikai Paul Radin, a kultúrtörténeti szemléletű, s ma méltatlanul háttérbe szorított páter Wilhelm Schmidt, a társadalomkutató Ferdinánd Tönnies, vagy a magyar Szalai Sándor nézeteinek alapos, megemésztett ismerete ott van megállapításai mögött.

Végső megállapítása és tanulsága, hogy a néprajz társadalmi műveltségtudomány. Ez pedig új módszer és szemlélet bevezetését követeli meg. Összegzésének gondolatai, amelyeket 8 pontban foglal össze, máig aktuálisak, megszívlelendőek, követendőek (212–213.). Nézzük nagyon röviden! 1. A közösség gazdasági-társadalmi-művelődési jelenségeit mindig fejlődésükben kell ábrázolni; 2. nemcsak struktúrájában, hanem funkcionálisan; 3. a valóság egészére figyelve (s nem mazsolázva, ahogy ő írja); 4. tekintettel a nép/etnosz modern fogalmára; 5. a jelen valóságát rögzítve; 6. az egyéniség és a közösség sajátos kölcsönhatásában; 7. tekintettel az új közkultúra tipikusságára; 8. s nem mondhattunk le a magyar alkatnak, a nemzeti jellemvonásoknak kutatásáról.

Péter László új könyve nagyon fontos, informatív, tanulságos. És nem csak az egyetemi néprajzi oktatásban. Szükséges volna minél több embernek átolvasni, s tartalmán elgondolkodni. Jó, hogy majd 60 év lappangás után is megjelent. Tanít, gondolkodásra és átgondolásra serkent.

KASS JÁNOS:
IN MEMORIAM TÓTHFALUSI KIS MIKLÓS (1967)